

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vsa leta 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Dr. Dominkuš-eva svečanost v Mariboru dné 11. t. m.*),

o kateri je „Slov. Narod“ že poročal, bila je sijajna. V zalo okrašenih dvoranah tukajšnje Čitalnice (okrasil g. Joža Rapoc, za kar mu slavn. odbor izreka najtoplejšo zahvalo) zbralo se je nad 70 prijateljev in čestiteljev gospoda slavljenca, mej njimi gosti iz Ptujca (16 vrlih pevcev), Ormoža, Sevnice, Sl. Gradca in Mariborske okolice. Predsednik slavnostnega odbora g. prof. Lavtar otvoril ob 8¹/₂ uri slavnost in poudarja, da, ko so se dne 9. jul. t. l. o prihodu našega presvetlega cesarja zbrale Mariborske Slovenke, gospe in gospodičine v čitalničnih dvoranah, da so olepšale hram s slovesnimi venci ter naredile iz male hiše tiho svetišče, v katerem branimo Mariborski Slovenci svojo presveto idejo, — gojitev preljubega materinega jezika, — pač nikdo ni mislil, da se bode presvetli cesar tudi na moža iz naše srede ozrl, ter ž njim odlikoval tudi Mariborsko Čitalnico. Poklonili so društvniku te Čitalnice, mnogozasluznemu narodnjaku, prečastitemu g. dru. Dominkušu Franc Josipov red. Zato zakliče govornik Nj. Veličanstvu presvetlemu cesarju, kateri vse svoje narode jednako ljubi, trikratno živio! — čemur navzočni živahno pritrdijo. Ko so živio-klici potihnili in ko so bili pevci zapeli cesarsko pesen, nadaljuje govornik:

„Kdo ne pozna vsaj po glasu slavnega kraja Središče, katerega smemo z zlatimi črkami zapisati v slov. zgodovino, kajti ta kraj stoji vedno zvesto na strani svoje slov. matere, naj se zaletavajo v njega še tako burni valovi naših nasprotnikov. Tu so se rodili slavni možje. Štefan Modrinjak 23. dec. 1774, pozneje župnik pri sv. Miklavžu v Ljutomerških goricah, kjer je umrl 8. okt. 1827. On je prvi

*) Zakasnjeno.

ognjevito in duhovito s svojimi pesnimi vzbujal slov. rodoljubje mej štaj. Slovenci. V Središču se je rodil Blaž Kosi, in sicer 27. jan. 1773, ki se je odlikoval po svojem poštenju in je tudi slovel kot pisatelj. Ignac Kollmann, duhovit estetik in pošten značaj, pisal je o njem v svojem listu „Der Aufmerksam“ 10. okt. 1822: „Der Weg führte durch Weinberge und Anhöhen nach Leskovec, wo die Bekanntschaft des Herrn Pfarrers Blasius Kosi jedes Herz erfreute.“ Tako je sodil Nemec o Slovencu in je pripoznal njegove zasluge. Kosi je umrl v Leskovcu 22. avg. 1850. V Središču se je rodil 15. avg. 1808 dr. Kočevar, cesarsk svetovalec, vrl zdravnik, pisatelj slovenski in veliki dobrotnik naše mladine. Umrl je letos 22. febr., spremljevan od mnogobrojnega ljudstva in odličnih Slovencev iz vseh krajev do svojega večnega prebivališča. Kdo ne pozna Središča, kateri kraj nikoli ne pozabi, da je na slovenskih tleh, mej tem ko drugi plešejo okoli zlato obečajočega — ptujca. V tem Središču rodil se je Andrej Dominkuš, oča našega slavljenca l. 1796. Bil je dolgoleten oskrbnik škofove graščine Lipniške. Na tujih tleh ostal je Andrej Dominkuš rodoljub, radi so zahajali k njemu Slovenci, mej njimi Stanko Vraz. Domoljubno je izredil svojo nado, svoj ponos — sina Ferdinanda — našega slavljenca. Ferdinand je vleklo v domovino, kjer se je naselil. Nevesto si je izbral v srcu slovenskih dežel, v slovenske Ljubljani, kamor je prišel njen oče Martinčič iz Železnikov, v katerem so rojeni Levičniki, vrli Slovenci in pisatelji, in dr. Crobath, oča znane slovenske pisateljice Lujze Pesjakove, iz kraja, kateri šteje mnogo slovenske inteligence. Oča Martinčič si je pridobil v trgovstvu slavno ime. Tudi naš slavljenec ima obilo zaslug za naš narod. V Mariboru, kjer je bolj priležno, svojo slovensko mater prezirati, ostal je dr. Dominkuš

zvest svojemu narodu. Tu je z drugimi vred osnoval „Slovenski Narod“. „Matica Slovenska“ spočela se je v Mariboru in mej njenimi ustanovitelji naba-jamo spet dr. Dominkuša. Pri volitvah nastopi dr. Dominkuš vedno kot narodni kandidat. V njegovi pisarni uraduje se tudi slovensko in sicer samo s slovenskimi močmi. V njegovi hiši rodila se je naša Čitalnica. Tej ni bil samo od začetka pokrovitelj, nego v dobi domačega razpora skoraj jedini, gotovo pa najboljši stebler, ker njega smo ljubili jednako stari in mladi. Minulo je kacih 12 let, ko sem prvokrat videl dra. Dominkuša v sredi slovenskih študentov sedeti v najlepšem kraju naše slovenske domovine, na Blejskem jezeru, pogovarjaje se njimi o narodnih slovenskih zadevah. Od daleč sem zrl na njega, a njegov dobrohoten utis mi je ostal tako živo v spominu, da si Blejskega otoka brez dra. Dominkuša misliti ne morem. Dijaki bi vedeli mnogo povedati o njegovi dobrotljivosti in radodarnosti. In naš kmet tudi ne more reči, da je naš slavljenec obogatil od njegovih žuljev. Njegovo rahločutno srce mu narekuje mnogokrat rahlo postopanje, mej tem ko drugi več odločnosti in energije zahtevamo. Oboje je potrebno, kajti „mehko zlito s trdim, vzbuja dober zvenk“. Če se ogledamo po naši Čitalnici, smemo reči, da je bilo skoraj vse, kar je sedaj naše, jedenkrat njegovo. Ti si nam daroval vse v svojej domoljubnej ljubezni, — mi Ti pa izrekamo, cesar nesi iskal, kar si pa zaslužil: — svoje hvaležno čestitanje, posebno svečano sedaj, ko so se Tvoje zasluge na Najvišjem mestu poslavile.

„Vse ga slavi, vsi so vneti,
Zvezda se na pravih sveti,
Cesar clo ga čisla sam!

Kdo je mar?
Zagrmino: Čast očine
S'cer slovenski oratar!“

LISTEK.

Dubrovski.

(Povest A. S. Puškina, poslovenil J. P.)

Jednajsto poglavje.

(Dalje.)

Pri teh besedah odprl je pušico in vzel je ven zvezek bankovcev.

Francoz ga je debelo pogledal. On sam ni vedel, kaj bi mislil.

— Moja odsotnost... moji papirji, ponovil je s strmenjem. Tu so moji papirji... vi se pač šalite? Čemu bodo vam moji papirji?

Vas to nič ne briga. Jaz vas vprašam, ali ste zadovoljni ali ne?

Francoz ni verjel svojim lastnim ušesom; ponudil je mlademu častniku papirje, in ta jih je naglo pregledal.

„Vaš potni list... dobro; vaše priporočevalno pismo; vaš rojstni list... lepo. Nu, tu imate denarje, in vrnite se nazaj. Z Bogom!“

Francoz je ostal, kakor bi bil okamenel. Častnik se je vrnil.

„Skoraj bi bil pozabil najvažnejše: dajte mi častno besedo, da ne ostanete pri nas... častno besedo.“

— Častno mojo besedo, odgovoril je Francoz. A moji papirji? kaj hočem storiti brez njih?

„V prvem mestu objavite, da vas je oropal Dubrovski. Verjeli vam bodo in dali potrebni potni list. Zdravi ostanite; Bog daj, da srečno pridete v Pariz in najdete mater pri najboljšem zdravju.“

Dubrovski odšel je iz sobe, usel se je na vos in hitro se odpeljal.

Nadzornik je gledal skozi okno, in ko se je odpeljal voz, zaklical je svojej ženi: „Pahomovna! ali veš kaj? to je bil Dubrovski.“

Nadzornica skočila je k oknu, pa bilo je že prepozno: Dubrovski je bil že daleč. Začela je zdaj oštevati svojega moža: „Ali se ne bojiš Boga, zakaj mi nesi povedal poprej, da bi bila videla Dubrovskega; a zdaj pa čakaj, kdaj zopet pride.“

Francoz je stal, kakor bi bil pribit. Pogovor s častnikom, denar — vse se mu je zdelo samo sanje. Pa zvezek bankovcev bil je v žepu in je dovolj glasno pričal o dejanstvenosti vsega, kar se je zgodilo.

On je sklenil najeti konje do mesta. Voznik ga je odpeljal počasi, in po noči prišla sta do mesta.

Dubrovski, dobivši Francozove papirje, oglašil se je pogumno pri Trojekurovu in nastanil se v njegovej hiši. Kakeršne koli naj so že bile njegove namere (mi jih zvemo pozneje), njegovo obnašanje ni kazalo ničesar sumljivega. To je resnica, da se je on le malo zanimal za odgojo majhnega Šaše, dajal mu je dosti prostosti, in tudi ni strogo postopal ž njim zaradi lekcij, katere mu je dajal le zbog videza; s tem večjo marljivostjo sledil je za muzikalnimi uspehi svoje učenke, in često sedel je po cele ure ž njo za glasovirjem. Vsi so ljubili mladega učitelja: Kirila Petrovič za njegove spret-nosti na lovu, Marija Kirilovna za neizmerno marljivost in hlapčevsko udanost, Šaša za prizanesljivost njegovim muham, posli pa za njegovo dobroto in radodarnost, ki na videz ni bila v nikakem razmerji z njegovimi dohodki. Sam on, kakor se je videlo, bil je navezan na vso rodovino, in štel se je skoraj za njenega uda.

Minul je skoraj cel mesec od njegovega prihoda do znanega praznika, in n'kdo ni sumil, da se v skromnem Francozu skriva neveren razbojnik, katerega ime je s strahom napolnjevalo vse sosedne

Navdušeni živio-klici sledijo govornikovim besedam. Ko je zopet potihnilo po dvorani, izroči gosposdičina Olga Berdajsova gospodu slavljencu krasen bouquet z besedami: „Velečasti gospod doktor! Odlikovanje Vaše osebe po presvetlem cesarji je tudi nas Mariborske Slovenke veselo iznenadilo in dovolite, da Vam jaz v imenu vseh tukajšnjih Slovencev v tem šopku naše občutke izrazim.“

Živo ganjen poprime sedaj g. dr. Dominkuš besedo in se zahvali slaviteljem za skazano mu čast rekoč: „Srčno se vam zahvaljujem za čast in prijateljstvo, katero ste mi danes skazali. A vprašati se moram: smem li sprejeti od vas toliko prijaznosti, toliko časti? To vprašanje spravi me nekoliko v zadrego, ako pomislim, da šteje naš narod mnogo drugih zaslužnih mož, ki so z menoj enakega prepričanja: da zamore narod napredovati le na narodni podlogi. Naš narod še pogreša po mojem prepričanju te podloge. Da se mu pridobi, na to mora delati vsak domoljub. Kdor pa to stori, spolni le svojo dolžnost, to se mu ne more prištevati zaslugam. Držaje se določenih mej, moramo z največjo odločnostjo, vztrajnostjo in neupogljivostjo delati na to, da dobi naš jezik veljavo v uradih in šolah, kajti to je prvi pogoj narodnega razvitka. Dokler tega ne dosežemo, ni postajanja, ni mirovanja. Vsak pripust na tem mestu bil bi prepust. Ta ideja nas mora vse zjediniti; zjedini nas je v mladih letih; mi smo jo vestno gojili, naši mladini jo hočemo prepustiti kot zvesto ohranjeno, neomadeženo zapuščino. Pravica je naše načelo; pravica je države moč, je mir narodov, je sreča naše domovine. Tedaj vzdignem svojo čašo: Živela naša domovina!“

Burni živio-klici sledijo.

(Konec prih.)

Poštno hranilnice.

Počenši od 6. dne novembra t. l. upeljal se je pri avstrijskih poštah hranilnicah nov postopek, ki uložnikom obeta kaj velike koristi ter izpolni željo, katero so obrtniki in trgovci dokaj let sem, če tudi doslej brez uspeha izrekli.

To je namreč že na mnogotero stran pretresani promet z nakaznicami v podobi čekov (angl. Checks), katerega je poštno-hranilnični urad poprijel ter ga pred nekaj dnevi, namreč 6. dne novembra začel.

Dotični ukaz določuje, da se tistim uložnikom poštah hranilnic, kateri imajo v poštah hranilnici čez 100 gld. hranilne imovine, ako zahtevajo, pošlje nakazna knjižica, imajoča po 50 golic ali blanketov za čeke (Checks).

Te golice je treba izpolniti tako, da se vanje zapiše nakazni iznos v cifrah in s pismeni (črkami), in pa kraj in dan s podpisom vred.

Zanimljiva novščina na teh golicah je ta, da imajo po štiri vrste brojk ali cifer (jednice, desetice, stotice, tisočice), katerih vsaka obseza cifre 1—9.

posestnike. Ves ta čas se Dubrovski ni umaknil iz Pokrovskega, pa sluh o ropanji ni utihnil zbog iznajdljive domišljije selskih prebivalcev; morda je pa tudi njegova četa nadaljevala svoje delo tudi v odsotnosti načelnika. Prenočujoč v jednej sobi s človekom, katerega je mogel šteti za osebnega sovražnika in glavnega krivca njegove nesreče, se Dubrovski ni mogel ustavljati skušnjavi. On je dobro vedel za denarni žep in sklenil si ga je prisvojiti. Mi smo že videli, kako je prestrašil ubogega Antona Pafnutiča s svojim nepričakovanim spreobraenjem iz učitelja v razbojnika.

Prišedši do mitniške zagraje, pri kateri je stala že polpodrta stražnica, velel je Francoz ustaviti, zlezal je z voza in odšel je peš, objasnivši z znamenji vozniku, da mu podari voziček in kovčeg. Voznik se je ravno tako čudil njegove radodarnosti, kakor Francoz sam ponudbi Dubrovskega. Razsodivši, da je tujec prišel ob pamet, zahvalil se mu je z iskrenim poklonom, in ker se mu ni zdelo pametno voziti se v mesto, podal se je v znano krčmo, katera gospodar je bil njegov prijatelj. Tam je ostal celo noč, in drugo jutro vrnil se je domov s praznimi konji brez vozička in brez kovčega, z zabuhlim obrazom in rudečimi očmi.

(Dalje prih.)

S tem, da se odrežejo ali odstrižejo tiste cifre posamičnih vrst, katere so višje od cifre v vsaki posamični vrsti potrebne v izraz nakazanega iznosa, onemogočena je povsem izopačba nakazanega iznosa na golici.

Novo občenje z nakaznicami, ki ga c. kr. poštno-hranilnični urad s tem upeljuje, najde gotovo pri naših obrtnikih in trgovcih živ odziv ali oglas in jako udeležbo, kajti po njem bode uložniku mogoče brez stroškov in vendar varno, hitro in lagotno novčene iznose iz svoje hranilne imovine na vse strani v izplačilo nakazovati.

Ako ima uložnik, recimo, na Dunaji komu kaj plačati, popiše golico iz svoje knjižice čekovnice, dá si nakazani iznos pri najbližnjem poštne uradu v svoji uložni knjižici odpisati — pri čemer ni potreba, da bi on sam osebno hodil na pošto — in odda ali pošlje ček (nakaznico) tisti osebi ali firmi, katerej hoče kaj plačati. Le-ta lahko nakazani iznos ali sama pri c. kr. poštno-hranilničnem uradu vzdigne, ali pa ček v plačilo kateri tretji osebi dalje oddá. Kdor le-ta ček v 14 dnevih poštno-hranilničnemu uradu predloži, prejme za-nj precej na pokaz nakazani iznos, kajti ček se izplačuje imetniku.

Če pa izdatnik takega čeka želi, da bi se plačilo opravilo pri katerem koli poštne uradu, in ne na Dunaji, to pristavi na zadnjo stran čeka svoj podpis in adresu tiste osebe ali firme, kateri, in pa ime poštne urada, pri katerem se ima plačilo opraviti, ter pošlje tako popisani ček poštne prosto in pod priporočilom poštno-hranilničnemu uradu, kateri brž ta iznos pri dotičnem poštne uradu nakaže. Ako bi uložnik rad, da bi mu ne bilo treba vsakega s čekom nakazanega iznosa pri najbližnjem poštne uradu v svoji uložni knjižici odpisati dajati, lahko si tudi v tem pomaga in sicer tako-le: Treba mu je samo, da svojo uložno knjižico za hrambenico v hrambo izroči poštne-hranilničnemu uradu, kateri po tem odpis nakazanega iznosa v uložni knjižici vselej sam opravi.

S pomočjo te hrambenice moči je na dano v hrambo uložno knjižico pri vsakem poštne uradu prihranke dodatno ulagati. Kdor svojo uložno knjižico v hrambo dá, prejme, če tako želi, tudi po več hrambenic ali hrambenih listov, tako, da mu bode mogoče na jedno in isto knjižico v različnih krajih in po različnih osebah ob enem kak iznos uložiti.

Poštno-hranilnični urad pošlje — kakor se razume samo ob sebi — o vsaki poznejši uložbi novcev znano, res da od tega ali onega grajano, ali v tem slučaju pač prav koristno prejemno potrdilo uralovo pod addresso, ki jo je uložnik povedal, recimo na pr. na Dunajsko firmo, ki ima jednega ali več potujočih ljudi na deželi, da jej novce potterjavajo.

Vsak teh potujočih služnikov prejme po jedno hrambenico, na temelji katere on lahko poterjane novce precej pri najbližnjem poštne uradu uloži.

Ta postopek z nakaznicami ali čeki je kaj prost ali jednovit, pač vsacemu, tudi zasebniku popolnem razumen in dostopen. Ta postopek sme se šteti za prevelik napredek v plačilnem prometu ter bode gotovo deloval pospešno na novčni pokret ali gib takó države kakor tudi obrtniškega in trgovskega sveta.

Za take male hranljivce, ki nimajo večjih iznosov na razpolog ter žele, da bi svoje uloge lahko v krajših rokih nazaj dobivali, ako bi potrebovali, poskrbljeno je z drugim postopkom, katerega poštne-hranilnični urad počenši od 16. nov. t. l. za zdaj pri blizu 1.400 biralnicah upelje.

To je namreč postopek vračil na kratko ali kratkim potom.

Po tem postopku bode moči pri vseh v to določenih biralnicah (izplačevalnicah), ki jih je blizu 1.400 in katerih število — kakor slišimo — bode 1. decembra t. l. še znamenito povišano, za zdaj do 20 gld. precej vzdigniti, samo če se odda odpoved in poslednje prejemno potrdilo ali poslednje potrdilo imovine ter predoči uložna knjižica. Vračilo se izplača na ravnost temu, katerega podpis je bil vzprejet v uložni knjižici. Prejemna po-

trdila za ta postopek teko od 16. dne septembra že mej ljudmi ter potrjujejo hranilno imovino s črkami. Po vsakem vračilu, ki ga uložnik prejme po tem kratkem potu, dobi on od poštne-hranilničnega urada s prvo pošto potrdilo o hranilni imovini, kar mu je še ostane (potrdilo imovine, tiskavnica št. 57a). Na podlogi tega potrdila on lahko vnovič kako vračilo kratkim potem dobode.

Le-ta vračilni postopek po kratkem potu bode brez dvojbe še znatno povzdignil poštne hranilnicam število uložnikov, dasi je že zdaj sila veliko.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. novembra.

Prva seja **državnega zbora**, ki se prične v 4. dan decembra, ima naslednji dnevni red: Prvo čitanje dr. Jaques-ovega predloga o premembah kazenskega postopnika s 23. maja 1873. Prvo čitanje Cah. Hermann-ovega predloga glede olajšave pri hišnem davku ubožnih ljudi. Poročilo budgetnega odseka o dvanajstem letniku državno-zborne kontrolske komisije državnih dolgov. Poročila budgetnega odseka o stavbenih računih za državne železniške proge: Rakonice-Protivin, Divača-Pulj, Tarnovo-Leluchov, Siverić-Spljet in Kriegsdorf Römerstadt. Konečno poročila o peticijah.

Načelnik oddelka za **pomorstvo** v vojnem ministerstvu, mornarski poveljnik admiral pl. Pöckh, je zaradi slabega zdravja prosil za upokojitev. Naslednik mu bode najbrž poveljnik arzenala v Pulji, contre-admiral baron Daublebsky-Sterneck, kateri si je bil v pomorski vojni pri Lisi zaslužil red Marije Terezije s tem, da je z ostrogo svoje ladje „Ferdinand Max“ prebodel in potopil velikansko admiralsko ladjo „Rè d'Italia“.

Cerkveni kongres **ogrskih Srbov** se bode še to leto sklical. Zopet se pojavlja novost, da ga namerava ogerska vlada v Budimpešto sklicati, in ne v Karlovice, stolico srbskega patrijarha, kakor je bilo doslej običajno in zakonito; naslanja se pri tem na zakoniti dostavek, da zamore Nj. Veličanstvo tudi kak drug kraj za kongres določiti. Govori se, da ima vlada že cesarjevo potrjenje v rokah. Kot vzrok tej prenapetosti se navaja, da bi se z njo olajšalo nadzorstvo ogerske vlade, da bi se pospešil promet in mesečno spoznanje mej Ogrin in Srbi. Kongres ima obravnati jako važne predloge. Najvažnejši je načrt škofovske sinode, ki namerava neduhovnikom izviti uplivnost na cerkvene in kulturne zadeve srbskega ljudstva. Kongres se bode imel nadalje baviti z organizacijo eparhijskih in župnijskih občin, z vprašanjem o upravi samostanskega premoženja itd.

Vnanje države.

Dosedanje preiskave na **Srbskem** so baje pokazale, da je bil ustanek že dolgo namišljen ter organizovan, samo da je prehitro bruhnil in zbog tega ostal osamljen; to da spričujejo eksekutivni odbori in zastave z napisi: „Za ljudsko svobodo“. „Preki sud“ je zahteval da so se ujeti vodje radikalcov doveli v kraj sodišča ter je na to prišel svoje delovanje. — Pop Miloje, učitelj Proulović in jeden seljak iz Boljevca obsodili so se na smrt kot prouzročitelji ustanka v Boljevaškem okraji.

Napadovalec na **francoskega** ministraprvo mestnika, pekovski pomočnik Curieu, je bil nazadnje v Lille v službi. Ondu je izneveril svojemu gospodarju 39 frankov, kupil si revolver in prišel z njim v Pariz. Pri izpraševanju je govoril same revolucionarske fraze. Zdravniki sicer trdijo, da je pri zdravi pameti, a iz Lille se je poizvedelo, da je bil že ondukaj zelo prenapet ter se kazal fanatikom. — Kitajski poslanec v Parizu, marquis Tseng, tako označuje razmerje Kitaja s Francosko: „Kitaj želi miru in obžaluje, da postaja stališče vsaki dan težavnejše. Kitaj prepusti Franciji posedene kraje pod Rudečo Reko, a na severni strani te reke bode zemljo z vso silo branil. Ako Francija ondu reko prestopi, pomenilo bi to napoved vojne. Tseng dobiva vsaki dan depeše iz Pekinga. Ondu dobro vedó, da je admiral Courbet v več telegramih zahteval novih ladij, brez katerih se ne more v boj podati z mnogobrojnimi sovražniki. V francoskih je rokah, da se izogne boju; zdaj je še čas, pa kmalu bode prepozno.“

Glede **Španske** je zdaj tudi Angleška privolila, da se sme uvrstiti mej velevlasti. Doslej je bila dosledno proti temu, pravi „Mémorial Diplomatique“; še le ko so vse druge velevlasti v to privolile, sledila jim je konečno tudi Anglija. To povišanje Španije je, kakor trdi rečeni list, posebnost Avstriji zelo po godu.

O potovanju nemškega cesarjeviča v Madrid piše „Novoje Vremja“: Za Hispanijo je podpora Nemčije koristna, ker dela protiutež proti gospodujočemu uplivu Anglije in Francije, kateri škoduje naselbinski politiki Španije. Nevarno pa bi bilo, ako se sklene kar odbojna in udarna zveza z Nemčijo, ker bi prouzročila vedno sovraštvo Francije in ne bi dala nobenega odškodovanja za sedanjo neprecenljivo nevtrality.

Domače stvari.

— (Slovenska predstava) je danes v gledališči. Predstavlja se igrokaz Alfonz. P. n. občinstvu priporočamo, da se je mnogobrojno udeleži.

— (Poslanec Kersnik pred svojimi volilci.) Včeraj popoldne ob 4. uri bil je v hiši g. župana Levca v Mengišu shod volilcev. Navzočih bilo je okoli 100 oseb, mej njimi kakih 60—70 volilcev. Predsednikom izbrani g. Janez Ložar, župan iz Trzine, pozdravi navzočne, predstavi političnega komisarja g. viteza Kalteneggerja, poslanca prof. Šukljeja, župana dra. Samca in urednika Železnikarja, ter da potem besedo poslanec Kersniku. Le-ta v obširnem govoru poroča o svojem delovanju v deželni zboru, omenja zlasti reguliranje Pšate in v ta namen voljene enquete, izterjavanja davkov po eksekutorjih, zakona o lovskih kartah, 50 ustanov za hirajoče, predloga o ženitvenih dovolitvah in o povišanju ženitvenih taks na 20 gld., jako imenitnega predloga dra. Vošnjaka o vprašanju: Zakaj propada kmetijski stan? in preide potem na volilno reformo in z njo v tesnej zvezi stoječo verifikacijo. Govornik razlaga, kaj se je z volilno reformo doseglo in opravičuje postopanje večine, katera je potrdivši volitve veleposestnikov s tem dosegla to, da je nasprotna stranka ostala v zboru in tako omogočila, da je volilna reforma prišla pod streho. Večina ravnala se je po gaslu: „Boljši košček kruha, kakor celi hlebec, če ga ne dobimo.“ Političen položaj zdi se govorniku jako ugoden. Pokazal se je sicer razpor mej narodno stranko, a ta bode trajala le par tednov. Kljub temu razporu smo v enem vsi poslanci jedini: vsi smo namreč narodni. Mogoče, da se glede sredstev ne strinjamo, možno, da se eden ali drugi izmed nas moti, a to je gotovo, da nas vodi vse jedna želja: koristiti slovenskemu prebivalstvu kranjske dežele. Jaz bodem vedno v tem oziru delal z vsemi svojimi silami, da postanemo in ostanemo gospodarji v lastnej hiši, v lastnej deželi. (Odobranje in živoklici.)

Prof. Šuklje poprime potem, po poslanec Kersniku pozvan, besedo, da razjasni zgodovino znanih 500 gld. kot poslanec in strokovnjak. Govornik prične s polemiko proti časopisom, ki so v tej zadevi prinašali kritike, ali kakor on pravi „lažnjiva poročila“ in delali nepotreben hrup. Omenjenih 500 oziroma 600 gld. dovolilo se je kot mala odškodnina učiteljem za pouk v drugem deželnem jeziku. Silil se nihče ne bode in ta denar se ne bode rabil v stranske in strankarske namene. Dovolitev bila je potrebna. Nemščina dela težave zlasti pri vzprejemnih izpitih in ne vse a nekoliko bo vendar pomagano. Uplivali so pri tem velevažni politični oziri. Presvetli cesar je pri Svojej prisotnosti v deželi večkrat odločno izrekel željo, da se otroci priučijo drugemu deželnemu jeziku. Kak utis bi bilo napravilo, ako bi omenjene svote ne bili dovolili? Odlični in mero-dajni krogi polagali so veliko važnost v to vprašanje, in ko bi se ta vsota ne bi bila dovolila, moral bi bil odstopiti naš deželni predsednik. Kateri narodni poslanec bi hotel strmoglaviti barona Winklerja, najboljšega dež. predsednika, kar smo jih do sedaj imeli? Za deželno korist zanimamo se vsi poslanci, razloček je le glede sredstev. Mi hočemo skozi na stežaj odprta vrata složno v prvo nadstropje, druga radikalna stranka pa z glavo skozi zid. Dolžnost je, ozirati se tudi na materialne koristi, skrbeti za šole, ceste, železnice itd. (Odobranje.)

Učitelj Zöhrer predlaga zaupnico Kersniku in večini poslancev v deželnem zboru, ki se vzprejme. Poslanec Kersnik se zahvali za udeležbo in zatrjuje, da mu bode vsekdar na skrbi prospeh slovenskega naroda. (Živio!) Potem se shod zaključil.

Po shodu bila je veselica, pri kateri se je vrstilo petje Lirašev Kamniških in razne napitnice, v katerih se je naglašala želja, da bi bil konec razporu mej narodno stranko. Opozicija pri tem shodu ni bila zastopana. Mengiško gospodo smo tudi pogrešali.

— (Vabilo k slavnosti) na čast gospoda dvornega svetnika prof. dr. Franja viteza Miklosich-a dne 20. novembra 1883. l. v lokalu „Gartenbaugesellschaft“, I. Parkring. Vspored: I. Akademija. 1. „Slavnostni zpěv“ (besede Kalandrove, zložil Förchtgott), prednese slovansko pevsko društvo pod vodstvom gosp. A. Buchte. 5. Izročitev srebrnega lovorvenca in albuma z nagovorom gosp. Dr. J. Leciejewskega. 3. Berdickij: „Proščanje“, prednese gosp. Wachnianin. 4. Schubert-Heller: „Die Forelle“, na glasoviru prednese gđc. Frieda Zwieržina. 5. Ipavec. Dr. B.: „Kdo je mar“, zbor s tenor- in baritonsolom in spremljanjem na glasoviru, prednese slovansko pevsko društvo pod vodstvom gosp. F. Buchte. 6. K. Bendl: „Květy lásky“: a) Modlitba, b) Tušeni, prednese c. kr. dvorne opere pevec gosp. Fr. Broulik. Em. Chvála: „Jarni pisen“, prednese c. kr. dvorne opere pevec gosp. Fr. Broulik. 7. Solo na violini, svira gosp. St. Kochanowski. 8. Förchtgott-Tovačovský: „Venec narodnih pesnij“ s spremljanjem na glasoviru, prednese slovansko pevsko društvo pod vodstvom gosp. A. Buchte. Glasovir Bösendorfer-ov. II. Komers. Ustopnica 2 gld. Rodbinski listki za 3 osebe 5 gld. Dijaški listki 50 kr. Listki se dobivajo v prodajalnici muzikalij Wetzler-ovej, I. Kärntnering 11; v c. kr. dvornih in vseučiliških knjigarnah W. Braumüller-a in K. Lechner-a I. Graben, C. Gerold-a I. Stephansplatz, in v knjigarni St. Pražák-a, I. Weiburggasse 43. Začetek o 7½ zvečer. K tej slavnosti uljudno vabi slovansko dijaštvo.

— (Kričanje prodajalcev premoga prepovedano.) Zahvalo vsega Ljubljanskega prebivalstva, posebnost pa bolnikov zaslužil si je mestni odbornik g. Alfred Ledenik, ki je stavil v zadnje seji predlog, da se prodajalcem premoga prepove divje kričanje in da imajo naznanjati prodajo premoga le z malimi trobenticami, pa ne po ulicah, nego le v vežah in na dvoriščih hiš. Dr. Zarnik dostavil je temu predlogu še, da naj mestni magistrat določi velikost trobentic, da se i to naznailno orodje ne bode zlorabilo.

— („Nemški Schulverein“) je, kakor poročajo Dunajski židovski listi, v svojej zadnje seji dne 13. t. m. sklenil, da se boe proti ukazu c. kr. okrajnega šolskega sveta v Črnomlju, s katerim se vodstvu „nemškega Schulvereina“ ukazuje, da ima vsako knjigo, katero hoče „Schulverein“ ljudske šoli v Maverlu poslati, predložiti poprej okrajnemu šolskemu svetu v Črnomlju, pritožil na višje mesto. Mi moramo postopanje c. kr. okrajnega šolskega sveta le pohvalno odobravati in ga staviti vsem enakim oblastnjam v vzgled.

— (Predsednik sodnega dvora) v Celjski sklical je komisijo za sestavo letnega imenika porotnikov za prihodnje leto na 19. dan tega meseca. Pozvani so v to komisijo kot zaupni možje: Dr. Schmiderer iz Maribora, Ferdinand Kada iz Ormuža in Herman Schnitzer Edler von Lindenstamm iz Šoštajna. Komisija sestavlja se po postavi iz teh treh zaupnikov in iz treh svetovalcev sodnega dvora pod predsedstvom prezidenta in določuje po večini glasov kateri možje so po §. 9. postave z dne 23. maja 1873. št. 121 drž. lista najspodobnejši in najvrednejši biti porotniki za prihodnje leto.

— (Ces. kralj. ministerstvo za deželno bran) namerava napravo obleke iz bombaža in platna, ter zalaganje z drugimi potrebščinami, katere potrebuje c. kr. deželna bramba, oddati obrtniškimi družbam. Družba obrtnikov, katera bi napravila ponudbo, mora dati narejene obleke in drugih potrebščin v vrednosti 20.000 gold. kot zagotovilo, da bode pogodbo spolnila. Ponudbe pisane se morajo do opoldne 30. novembra 1883 uložiti pri predsedništvu c. kr. ministerstva za deželno bran.

Posebni pogoji se zvedo v pisarni trgovinske in obrtne zbornice v Ljubljani.

— (Krojaška zadruga) ustanovila se je včeraj ob 10. uri dopoldne v magistratni dvorani. Kot zastopnik obrtne gosposke navzoč je bil g. magistratni komisar Jakob Tomec. Ko je večni govornik raznih shodov, krojač g. Železnikar, premlel nekaj neprebavljivih, malo umestnih fraz, vršila se je volitev, pa le za krojaško zadrugo, ne pa za jednake obrti, kakor rokovičarje, krznarje itd., ki bi imeli priklopljeni biti krojaškej zadrugi. Prvosednikom bil je izvoljen g. Avgust Maršalek, namestnikom g. Zark, v odbor pa gosposde: Puš, Witt, Benda, Reichman in — „Te deum laudamus!“: vendar-le krojač Železnikar.

— (Včerajšnja veselica čevljarskega bolniščno-podpornega društva) se je obnesla jako povoljno. Prostori v čitalnični restavraciji so bili vsi polni delavcem prijaznega občinstva. Program, katerega smo že objavili, izpeljal se je v občno zadovoljnost. Pevski zbor delavskega izobraževalnega društva nastopil je včeraj v drugič in reči moramo, da se nismo nadejali tako izbornega petja. Vso hvalo in priznanje izrekamo pevovodji g. Justinu, ki je v tako kratkem času izvežbal pevski zbor, na katerega je lahko ponosen on in delavsko izobraževalno društvo. Poznamo neumorno delavnost gosp. Justina, a s tem činom pridobil si je zahvalo vsega delavskega stanu. Vse točke pevskega programa morale so se ponavljati; posebno je pa dopadal dr. G. Ipavec-ev zbor „Slovenec sem“. Čveterospev „Lahko noč“ (gg. Jeločnik, Jeršek, Grilj, Grahek) se je pel jako precizno. Burno odobravanje je sledilo deklamaciji „Povodni mož“ in mi čestitamo g. Jeločniku na njegovem uspehu. Gledališka godba je s sviranjem „Venca narodnih pesnij“ navdušila vse navzočne. Konečno je sledil ples, kateri je trajal do jutra, in priznati moramo, da je bila dvorana premajhena za toliko plesalcev. Prostori so bili jako ukusno ozaljšani z narodnimi in cesarskimi zastavami.

— (Za zastavo „Savinjskega Sokola“) zložili so Mariborski bogoslovci 12 gld. 60 kr. Nabral in poslal je to vsoto bogoslovec g. Raucigaj.

— (Glavnimi porotniki) za 4. letošnje porotniško zasedanje, ki se pričinja v 3. dan decembra, izrečani so se sledeči gosposde: Aubel Anton, hišni posestnik, in Bürger Miroslav, kontoarist, v Ljubljani; Burger Ferdo, posestnik v Loških Poljanah; Dekleva Alojzij, užitninski ravnatelj, vitez Dittel Rajko, upok. c. kr. polkovnik, vitez Gariboldi Anton, hišni posestnik, vsi v Ljubljani; Golob Fran, posestnik na Vrhniki; Grile Luka, tovarnar sukna v Zgošči; Guzel Ivan, posestnik v Škofji Loki; Hren Jarnej, upok. davkar, Jeločnik Anton, trgovski knjigovodja, Jentl Anton, trgovec, Jerančič Anton, ml., hišni posestnik, Knobloch Fran, upok. c. kr. polkovnik, Kordin Josip, hišni posestnik, vsi v Ljubljani; Kraljič Anton, posestnik v Kremenici; Krenner Alojzij, tovarnar v Škofji Loki; Krisper Rajko, trgovec v Kranji; Lahajnar Karol, hišni posestnik v Ljubljani; Lavrič Josip, posestnik in krčmar na Viči; Majer Karol, posestnik na Vrhniki; Majdič Peter, posestnik umetnih mlinov v Kranji in Jaršah; Matjaž Josip, posestnik v St. Vidu; Maurer Henrik, graščak in trgovec v Ljubljani; Petan Martin, trgovec v Kranji; Polak Josip, hišni posestnik v Kamniku; Simonetti Ferdo, hišni posestnik in zlatar, Smole Viktor, hišni posestnik, Souvan Ferdo, trgovec, vsi v Ljubljani; Tomek Josip, graščak v Rakovniku; Treo Viljem, hišni posestnik, Urbas Gabriel, kontrolor bolnice, v Ljubljani; Wakonigg Ivan, hišni posestnik v Litiji; Vester Anton, posestnik v Zagorici; Zupančič Filip, hišni posestnik v Ljubljani. — Namestniki pa so jim: Bokal Josip, hišni posestnik; Businaro Ljudovik, hišni posestnik; Černe Jarnej, mesar in krčmar; Dolher Ivan, hišni posestnik; Kunčič Jurij, hišni posestnik; Lavrič Mihajl, trgovski pomočnik; Sli-var Anton, hišni posestnik; vsi v Ljubljani.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sevnica 19. novembra. V današnji seji občinskega odbora je izvoljen za župana vrli narodnjak c. kr. notar gosp. Franc Veršec, namestnikom gospod Vincenc Medic, in drugi svetovalci vsi zvesti domoljubi.

Praga 19. novembra. Gostje navzočni iz vseh slovanskih dežel, sprejeti jako ljubezno. Praga z zastavami ozalšana. Včeraj opoludne akademija v novem gledališču. Ob treh slovanskim gostom na čast banket. Predsednik odbora Jan pozdravil na njem v imenu naroda došle goste; dalje toastirali Krakovski župan dr. Weigl, Poljak profesor Czapelski, urednik Pilz iz Petrograda, Rusin profesor Sararievič, Hrvat Mandrovič, profesor Pleteršnik, dr. Fan derlik, dr. Rieger. Zvečer slavnostna predstava, opera Libuša. Gledališče sijajno razsvetljeno in natlačeno najodličnejšega občinstva, mej predstavo splošna razsvetljava mesta, navdušenje splošno.

Dunaj 19. novembra. Vojaški naredbenik priobčuje cesarjevo ročno pismo dozdanjemu načelniku pomorstvenega oddelka, admirala Pöckhu, v katerem se z najtoplejšo zahvalo za dozdanje službovanje in podelitvijo velikega križa Leopoldovega reda vzprejema njegovo upokojenje zaradi bolezni. Cesar imenoval contre-admirala barona Daublebsky-Sternecka načelnikom pomorstvenega oddelka in poveljnikom marine, imenovavši ga ob enem podadmiralom. Contre-admiral Eberan pl. Eberhorst imenovan namestnikom načelnika pomorstvenega oddelka. Dosedanji namestnik, podadmiral Millosicz, upokojen na lastno prošnjo, dobivši comandeur-križ Leopoldovega reda.

Genova 9. novembra. Nemški cesarjevič dospel po polnoči semkaj; oblastva, ljudstvo prijazno nazdravljalo.

Zahvala.

Predstojništvo „Narodne Šole“ v Ljubljani je podarilo šoli pri sv. Ani na Kremsbergu (Štajarsko) brezplačno 43 knjig, nekaj za šolsko, nekaj za učiteljsko bukvarnico, za kateri lepi dar najiskrenejšo zahvalo izreka

Anton Ornik,
šolski vodja.

Loterijske srečke 17. novembra.

Na Dunaji: 79, 21, 25, 83, 30.
V Gradci: 53, 89, 52, 59, 15.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
17. nov.	7. zjutraj	740-03 mm.	+ 0-6° C	sl. svz.	obl.	0-00 mm.
	2. pop.	739-85 mm.	+ 1-9° C	sl. szh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	740-40 mm.	+ 1-4° C	sl. sev.	obl.	
18. nov.	7. zjutraj	739-99 mm.	+ 1-4° C	sl. szh.	obl.	27-60 mm.
	2. pop.	739-86 mm.	+ 3-2° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	740-56 mm.	+ 1-8° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura obeh dni je znašala + 0-9° in + 2-1°, za 2-5° in 1-2° pod normalom.

Dunajska borza.

dné 19. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld.	85
Srebrna renta	79	35
Zlata renta	98	35
5% marena renta	93	30
Akcije narodne banke	839	—
Kreditne akcije	279	—
London	120	50
Napol.	9	58 1/2
C. kr. cekini	6	73
Nemške marke	59	15
24% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	119
24% državne srečke iz l. 1864	100 gld.	171
4% avstr. zlata renta davka prosta	98	05
Ogrska zlata renta 6%	120	20
4% avstr. zlata renta 6%	86	90
5% papirna renta 5%	85	25
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—
Dunavske reg. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. oblig. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	75
Prior. oblig. Elzabete zapad. železnice	102	80
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104	75
Kreditne srečke	100 gld.	172
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	105
Tramway-d. št. velj.	170 gld. a. v.	217

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armich.

Zahvala.

Gosp. Ladislav Possek, graščak v Pogledu, je bil pri zavarovalni družbi za življenje „GRESHAM“ v Londonu z znatnim kapitalom zavarovan v prid svojim otrokom.

Glavni zastopnik družbe v Ljubljani, gosp. Gvidon Zeschko, izplačal je meni, varuhu otrok, zavarovano glavico najtočnejše in v polnem znesku.

Porabeč to priliko, zahvaljam se javno imenovanemu zavodu, kateri je povsod na najboljšem glasu, ter ga vsakemu najtopleje priporočam.

Pri Sv. Duhu v 10. dan novembra 1883.

Ljudovik Müller,
varuh.

(745)

Štacuna

z lepim stanovanjem na deželi, katera ima izvrstno lego za kupčijo, zraven farne cerkve in ob razpotju treh okrajnih cest ležeča, se ob novem letu v najem odda. Natančno se zve pri upravnistvu tega lista. (735-3)

Najnovejša iznajdba.

Ure, kažejo datum, idočo na sidro (glej podobo), pri kojih se vsak dan datum sam naravnja, s čudovitim kazališčem, ki se še celo po noči sveti, s pristnimi zlatimi številkami. Te nove, v Triebergu pri Genfu v najnovejši čas izumljene ure imajo ploščnato steklo, v ognju pozlačen okvir, lepo graviran, kolesiše je medno z jeklenim gonilom.

Razpošiljajo se te ure, oskrbljene z verižico in pripadki, za poskušnjo po 2 gld. 90 kr., dvanaestotica za 30 gld. — Za točni tek, mesečno svetlobo kazališča pridejana je vsakej uri pisarna garancija.

Razven tega so v zalogi Genfske remontoir-ure po 25 do 75 gld., kakor tudi vsake druge baže nove in staronemške ure v tisočih izvodih.

Za 15 kr. v markah pošilja se album s 300 vzorci zastoni.

Dovoljujejo se tudi plačila na obroke.

Naslov: (687-9)

Uhren-Allianz aus Genf, Hafnersteig 3, Wien.

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

je izšel in se dobiva Turgenjeva roman: NOV. Preložil M. Málórh. Ml. 8°, 32 pol. Cena 70 kr.

Za nižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešern ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinc. Velja 15 kr.

II. zvezek, ki obsega: Erazem Tatenbah, izvirna povest, spisal J. Jurčič. Velja 25 kr.

III. zvezek, ki obsega: Prvi poljub, novela, spisal J. Skalec. — Na črni zemlji, novela, spisal J. Skalec. Velja 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.

VI. zvezek, ki obsega: Kazen, novela, francoski spisal H. Revère, poslovenil Davorin Hostnik. — Cerkev in država v Ameriki, francoski spisal E. Laboulaye, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 15 kr.

Za vseh 5 zvezkov naj se priloži še 15 kr. poštnine, za posamezne zvezke 5 kr., za „Nov“ pa 10 kr.

Pri štenu: Misner iz Ogrina. — Arko iz Zagreba. — Schepitz iz Trsta. — Bayer iz Jägerdorfa. — Pri Mateti: Lienhart z Dunaja. — Grinht iz Gradca. — Bazzi iz Trsta. — Schiller z Dunaja. — pl. Langer iz Kranja.

Vožne liste
nemške in nemško-slovenske
priporočila po najnižji ceni
v Ljubljani.

Danes v ponedeljek

v čitalnične restavraciji Tirolska pevka družba Lückl

Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. — Ustop prost. (747)

Akvizitôrji

za Kranjsko deželo, kateri so že delovali v stroki zavarovanja proti nesrečam po ognji ter se mogó o svojih uspehih izkazati, vzprejme takoj neko avstrijsko zavarovalno društvo. Pogoji so izbornó ugodni, a ponudbe naj se pošiljajo pod šifro „R.“, poste restante v Gradec (Graz). (738-2)

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdčo sapo, napihnjenost, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in sliz, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, prebiloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vratu, jetra in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Ormožju: lekar Ivan Blažek. V Škofjeli: lekar Karol Fabiani.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenici vtisneno besedo: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljenost varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nemojajo teh znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučaj tako naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (148-115)

Dr. Schmidt-ovi uspešni prilepki za kurja očesa

uporabljajo se že mnogo desetletij kot brez bolečine in zanesljivo delujoče sredstvo v popolno odstranitev kurjih očes. Varstvena znamka.

Uspeh teh dr. Schmidt-ovih prilepkov za kurja očesa je skoro osupljiv, kajti po opetovanju rabi teh prilepkov se odpravi vsako kurje oko brez vsake operacije. Cena škatlici s 15 prilepki in roženim diletom za izdiranje kurjih očes 23 kr. a. v.

NB. Pri nakupovanju tega preparata blagovoli p. n. občinstvo vedno paziti na to, ima li vsaka škatlica na zvanjem ovitku utisneno gori zaznamenovano varstveno znamko.

Glavna razpošiljalna zaloga: Gloggnitz, Nižje-Avstrijsko, lekarna J. Bittner-ja.

Dr. Schmidt-ove prilepke za kurja očesa in dr. Behr-ov živčni ekstrakt prodajata v Ljubljani lekarnarja: J. Svoboda in J. pl. Trnkoczy, ter tudi vsi drugi lekarnarji. (671-3)

Dr. Behr-ov živčni ekstrakt

Varstvena znamka.

izdeluje se po posebnem načinu iz lekarskih zelišč ter se že dolgo vrsto let obnaša kot izvrstno sredstvo proti živčnim boleznim, kakor proti bolečinam na živcih, migreni, ischia di, bolečinam v križu in hrbtnem mozgu, božjasti, otrpnenju, oslabiljenju in polucijam. Na dalje se dr. Behr-ov živčni ekstrakt z najboljšim uspehom rabi proti: protinu in trganju, otiplosti mišic, trganju v členkih in mišicah, nervoznemu glavobolu in šumenju v ušesih. Dr. Behr-ov živčni ekstrakt se uporablja le z vnanjem. Cena steklenici s točnim navodlom uporabe 70 kr. a. v.

NB. Kupovajoče p. n. občinstvo rači vedno paziti, je li pri vsakej steklenici na vnanjem ovitku utisnena zgornja varstvena znamka.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.